

ται να σημαίνει; Έσυλλογίσθητε τί αξίαν ἡμπορεῖ νὰ ἔχη αὐτὴ ἡ κοινοβουλευτικὴ πομπόλυξ εἰς τὸν ὠκεανὸν τῶν ἀμαρτιῶν τοῦ γέροντος Μεσσηνίου, ὅστις πλημμυρίζων καταπίνει καὶ αὐτὸν τὸν βράχον τοῦ Θηβαίου ταμείου; Εἶνε ὡς νὰ ἐλέγετε μία ἔτι κηλὶς εἰς τὸ ἐπανωφόριον τοῦ κ. Ζώτου Μολοσσού· ἐν ἔτι ὀρθογραφικὸν σφάλμα εἰς ἐν φύλλον Τηλεγράφου· μία ἔτι λατινικὴ φράσις εἰς χεῖλη Τζάννε· εἰς ἔτι ἐπικηδέιος λόγος διὰ τὸν κ. Φιλήμονα. Ἡ Βουλὴ διὰ τῆς πράξεώς της κατέδειξε τὴν χριστιανικὴν ἀνεξικακίαν τοῦ Ἑλλήνου, ὅστις, παρελθόντος τοῦ πρώτου ἐρεθισμοῦ συγχωρεῖ προθύμως τὸν πταίστην, διότι ἀναγνωρίζει ὅτι καὶ αὐτὸς ἡμπορεῖ νὰ εὑρεθῇ εἰς θέσιν νὰ πράξῃ τὸ ἴδιον πταίσμα. Ἡ μομφὴ τῆς Βουλῆς ὁμοιάζει πρὸς ἐπίπληξιν φιλοστόργου μητρὸς, ἥτις ὅτε τῇ καταγγέλλουσι φοβερὰς ἀταξίας τοῦ τέκνου της, ἀρκεῖται στρεφόμενη πρὸς αὐτὸ νὰ τῷ λέγῃ μειδιῶσα.

— Κατεργάρη!

* * *

Καὶ αὐτὰ τὰ χάδια τῆς μητρὸς τὰ γινώσκει κάλλιστα ὁ Γλυκύτατος, ὁ κατ' ἐξοχὴν διαγνώσας τοῦ σημερινοῦ Ἑλλήνου τὸν χαρακτῆρα. Διὰ τοῦτο δὲν ὠμίλησεν, οὐδ' ἄφησε νὰ ὁμιλήσῃ τις τῶν περὶ αὐτὸν, ἀλλ' ἤκουσε γαλήνιος καὶ μειδιῶν τὴν παρωδιάν τῆς καταδίκης του. Μετὰ τὸ προηγουμένον τοῦτο, ὁ Γλυκύτατος ἀφοῦ διαπράξῃ εἰς τὸ μέλλον τὰ αὐτὰ καὶ χειρότερα, δὲν εἶνε ἀπίθανον ν' ἀνέλθῃ ὁ ἴδιος εἰς τὸ βῆμα καὶ νὰ προτείνῃ μομφὴν κατὰ τοῦ ἑαυτοῦ του, διὰ νὰ ἀπαλλάξῃ τοῦ κόπου τοὺς ἀντιπάλους του νὰ πράξωσι τοῦτο ὅταν εὑρεθῶσιν ἐν πλειονοψηφίᾳ, καὶ δὲν εἶνε ἀπίθανον ν' ἀναγνώσωμέν ποτε ἐν τοῖς πρωτοτύποις πρακτικοῖς τοῦ ἑλληνικοῦ κοινοβουλίου καὶ τὰ ἐξῆς:

«Ἡ Βουλὴ, τῇ προτάσει τοῦ ὑπουργείου μεμφομένη αὐτοῦ ἐπὶ τῇ διαγωγῇ του, μεταβαίνει εἰς τὴν ἡμερησίαν «διάταξιν».

ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΙ ΜΑΡΓΑΡΙΤΑΙ

Ἀχάριστον μοι εἶνε νὰ ὑποστηρίξω αὐξήσιν φόρου ἐπὶ τῶν ζώων.

Καλλιγᾶς.

Ὅταν πρόκειται περὶ αὐξήσεως φόρου ἐπὶ τῶν ζώων, ἡ ἐντιμὸς ἐπιτροπὴ λέγει «παρένεγκον τὸ ποτήριον τοῦτο τὸ πικρὸν ὡς ἡ ἄψιθος ἀπ' ἐμοῦ καὶ προσένεγκον αὐτὸ εἰς τοὺς οἴνοπνευματιστάς.»

Ὁ αὐτός.

Ἡ κτηνοτροφία ἐν Ἑλλάδι δὲν εὑρίσκεται σήμερον εἰς

οἷαν κατάστασιν εὑρίσκετο καὶ εἰς τὸν καιρὸν τοῦ Ἀβραάμ.
Ὁ αὐτός.

Ὅ, τι ἔχετε, κύριε Ζηνόπουλε εἰς τὸ κεφάλι σας, νομίζετε ὅτι ἔχω καὶ ἐγὼ εἰς τὸ κεφάλι μου.

Ὁ αὐτός.

Οἱ ποιμένες μας νομίζω, ὅτι δύνανται νὰ βελτιώσωσι τὰ ποιμνία των κατὰ τὸ Δαρβινικὸν σύστημα.

Ὁ αὐτός.

Οἱ κτηνοτρόφοι μας δὲν εἶνε τόσῳ ἐλαφροὶ ὥστε νὰ ἐκτεθῶσιν εἰς τὰς προσβολὰς τῶν πρώτων δοκιμῶν τῶν κριῶν.
Θ. Δηλιγιάννης.

Ναί, κύριοι, ἐγὼ πρὶν γίνω ὑπουργὸς καὶ βουλευτὴς ὑπῆρξα γραμματεὺς.

Ὁ αὐτός.

Τὸ ἀνεύθυνον τῆς βουλευτικῆς περιβολῆς σώζει τὸν κατήγορον.

Α. Πετιμεζᾶς.

Κύριοι, τὸ ζήτημα παρεξεδράπη.

Παλαμίδης.

Ἡμεῖς οἱ νέοι πρέπει νὰ καταστρέψωμεν καὶ νὰ ἐξαφανίσωμεν τὰ κακὰ τοῦ παρελθόντος.

Δουζίνας.

Παρατηρῶ εἰς τὸν κ. Δουζίαν ὅτι δὲν εἶνε νέος. Φέρει τὴν ἡλικίαν, ἣν φέρω καὶ ἐγὼ, καὶ ἣν μάτην ζητεῖ νὰ πηδήσῃ, πρὸς τὰ ὀπίσω.

Α. Πετιμεζᾶς.

Ἡσύχασε, κύριε Δουζίνα, δὲν ὁμιλῶ ἐγὼ περὶ γαλθανισμοῦ.

Ὁ αὐτός.

Ἐγὼ ἀνῆλθον ἐπὶ τὴν ἐξουσίαν καὶ κατήλθον, φέρων ὅλα τὰ στοιχεῖα τῆς τιμῆς.

Ὁ αὐτός.

Τὰ οἰκόπεδα προξενούσιν ἀταξίαν εἰς τὴν υἰγίαν καὶ τὸν φωτισμόν.

Δημητρακάκης.

Ἀναγκάζομαι, κύριοι, νὰ σᾶς κάμω μίαν παρέκβασιν.

Ὁ αὐτός.

Κύριε ὑπουργέ δύο νομοσχέδια ἤλθομεν νὰ συζητήσωμεν, τὸ φορολογικὸν καὶ τὸν προϋπολογισμόν, καὶ ὅταν συζητῶμεν ὀφείλει τὸ ὑπουργεῖον νὰ δίδῃ προσοχὴν.

Ὁ αὐτός.

Δημητρακάκης.—Κύριε Στεφανίδη, οὐδεὶς δύναται νὰ ἦνε τιμητὴς πρὸς τοὺς συναδέλφους ἐνταῦθα.

Στεφανίδης.—Δὲν ἐκατάλαβα.

Δημητρακάκης.—Τότε νὰ πᾶς ἐκεῖ ποῦ μπορεῖς νὰ καταλάβῃς.

Tête en os